

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 106.

Tredie Session.

65de Møde.

Lirebagen den 27de Januar.

(Fortf.)

Orsted (fortsat): Hvad det Spørgsmaal angaaer, som er ombentleret, om, hvorvidt Afgangsexamen bør kunne holdes i den lærde Skole, som Rønne skal beholde, saa kan jeg ikke undlade at gøre en Bemærkning, der bestyrker hvad der af en æret Taler er yttret om det høist Lammende, som det vil være for Rønne Skole, hvis Sagen skulde finde den Afgjørelse, den har faaet i Folkethinget. Jeg har ved flere Gange at overvære Examen ved Jonstrup Seminarium havt Leilighed til at bemærke, hvilket et stort Fortrin de, som ere opdragne ved Seminarier, altid have fremfor Andre, og jeg har meget ofte havt den Tanke, at de Privatister, som indstillede sig til Examen, ofte kunde med lige, eller maaskee endog større Dygtighed end Seminarierne, dog faae en mindre heldig Stæbne. Det er jo vist, at, naar man netop har faaet sin Dannelse og Kundskab paa den Maade, som de Lærere, der idetmindste danne Hovedbestanddelen af Examinatorerne, have bibragt, saa har man meget lettere ved at bestaae Examen, end naar man har faaet sin Dannelse paa en anden Maade, og jeg maa derfor tilstaae, at jeg i den Henseende aldeles vil stemme for det Forslag, der agtes stillet. Den høitagtede Conseilspræsident har i Anledning af en Yttring om, at Sagen paa sit tidligere Trin har været behandlet af de forskjellige vedkommende Collegier, medens den nu alene er behandlet af Cultusministeriet, uden at Indenrigsministeriet, der nu maatte have samme Indflydelse paa Sagen, som tidligere Cancelliet har havt, bemærket, at Sagen har været forhandlet i Statsraadet; i denne An-

ledning maa jeg tilstaae, at jeg ikke antager, at det er tilstrækkeligt, naar Sagen vedkommer flere Ministerier, at den behandles i Statsraadet, hvor de forskjellige Ministre vel ere tilstede, men hvor de dog ikke have Leilighed til at undersøge Sagen i den Udstrækning, som naar Sagen blev behandlet af dem i deres særegne Ministerier.

Blechingberg: Skjøndt det forekommer mig, at nærværende Sag er behandlet med en umiskjendelig Omhu og Velvillie paa det Sted, hvorfra den er kommen til det ærede Landsting, skulde jeg dog være meget villig til at gaae ind paa enkelte Endringer, for at gjøre Overgangen fra ældre til nye Forhold mindre trykkende for vedkommende Communer, end den maaskee, saaledes som Lovene nu foreligger, vilde være, og jeg troer ikke, at det vil være forbundet med stor Vanskelighed for de Medlemmer, som have udtalt sig med særdeles Interesse i denne Retning, at stille Endringsforslag, til hvilke Thinget kunde sluite sig, og som, hvad Slagelse Skole angaaer, nærmest vilde berøre § 3, da der jo i det andet Thing har været stillet et gunstigere Forslag end det, der blev vedtaget ved den sidste Afstemning, og, hvad Rønne Skole angaaer, vilde berøre §§ 6 og 7. Forsaavidt derimod Sagen har ledet til at omtale et Retsspørgsmaal, vedkommende Slagelse Skole, da troer jeg, efter at have forudskiftet, hvad jeg har yttret med Hensyn til Villighed, om jeg maa bruge dette Udtryk, at burde tilføie, at jeg har været confuleret som Sagfører af Communalbestyrelsen i Slagelse om, hvorvidt jeg antog, at Byen ved Domstolene vilde kunne gennemføre en Proces, som gik ud paa at holde ved Kommunen de Indtægter, som tidligere have hørt til den lærde Skole, og, efterat jeg med bedste Omhu har gennemgaaet de Actstykker, som